

Олейник В.В.
*аспірант кафедри міжнародних економічних відносин
Східноєвропейського національного університету
імені Лесі Українки, м. Луцьк, Україна*

ДО ПИТАННЯ СТРАТЕГІЧНОГО ПЛАНУВАННЯ РОЗВИТКУ ТРАНСКОРДОННОГО РЕГІОНУ

Нині у процесі розвитку регіонів, транскордонних регіонів, зокрема, визначальну роль відіграє стратегічне планування, яке є необхідним інструментом їх цілеспрямованого розвитку.

Стратегічні проекти, програми, плани розвитку регіонів повинні ґрунтуватися на таких принципах:

- визнання необхідності вирішення екологічних проблем у всіх галузях сучасного господарювання;
- дотримання екологічної безпеки не тільки в області, а й у суміжних регіонах, басейнах річок та водойм;
- інноваційності, як способу розробки та застосування новітніх механізмів узгодження соціально-економічних потреб територіальних громад з оптимальним рівнем екологічно припустимого антропогенного навантаження на природний комплекс;
- паритетності та пропорційності при формуванні фінансового забезпечення, що передбачає доцільність залучення коштів обласного бюджету лише на реалізацію тих заходів обласної та місцевих програм, цільове фінансування яких передбачено у місцевих бюджетах стосовно вирішення екологічних проблем на місцях [1, с. 299].

На короткострокову перспективу (3-5 років) розробляється план дій або детальна програма заходів, з інвестиційною програмою. На довгострокову

перспективу (20-30 років) розробляється стратегічний план дій, план розвитку та управління тощо. План дій повинен бути офіційно затвердженим державами, щоб надати йому правової сили.

План дій для транскордонного регіону, перш за все, включає дії транскордонного характеру, що приносять користь всім країнам-членам. Заходи національного рівня будуть включатися за умови, якщо вони логічно пов'язані з генеральним планом.

Стратегічний план дій (СПД) чітко визначає пріоритетні напрямки діяльності транскордонного регіону (наприклад, політичні, правові, інституційні реформи, або інвестиції) для вирішення пріоритетних проблем. Один із ключових елементів СПД включає розробку організаційних механізмів на регіональному та національному рівнях для його реалізації, здійснення процедур моніторингу та оцінки для вимірювання ефективності результатів процесу. У ньому описуються дії, необхідні для вирішення пріоритетних завдань і визначена готовність до технічної допомоги, створення потенціалу та розробки інвестиційних проектів. У СПД викладаються конкретні дії для кожної країни, які можуть бути прийняті на національному рівні, але узгоджені з іншими зацікавленими країнами. Спільне використання вигод і здійснення витрат повинне здійснюватися на основі консенсусу між країнами-членами єврорегіону, та на основі результатів економічного моделювання в процесі консультацій і переговорів. Окрім того, дуже важливим є те, щоб стратегічний план дій був сумісний з іншими міжнародними програмами транскордонного регіону, а також існуючими планами, та тими, що розробляються.

У документально оформлену стратегію регіону з метою ефективної та своєчасної її реалізації доцільно включити три блоки документів:

А. Концепцію екологічної стратегії – документально виражене уявлення про бажаний майбутній стан системи забезпечення екологічної безпеки та системи заходів і ресурсів, що використовуються для наближення цього майбутнього;

- В. Стратегічний план екологічного розвитку – комплект документів із реалізації стратегії . Це може бути набір стратегічних програм , проектів і план заходів щодо досягнення екологічної безпеки;
- С. Стратегічне законодавство – блок правових актів, що визначають сукупність заходів з управління, освіти організаційних структур і забезпечення процедур, спрямованих на реалізацію стратегічних цілей і завдань [2, с. 29-30].

Отже, питання стратегічного планування у розвитку транскордонного регіону є дуже важливим, оскільки може стати інструментом, що буде сприяти розширенню співпраці через міжнародні кордони, на його меті є управління ресурсами, збереження біорізноманіття, сприяння регіонального економічного розвитку, регіональне та транскордонне співробітництво та зміцнення і розвиток дружніх зв'язків між державами.

Список літератури:

1. Балджи М.Д. Шляхи вирішення еколого-економічних проблем та механізми комплексного природокористування [Текст]/ М.Д Балджи // Наука й економіка. – 2008. – № 1 (9). – С. 297-300.
2. Савон, Д.Ю. Эколого-экономические методы регионального управления окружающей средой [Текст] / Д.Ю. Савон, А.Е. Сафронов // Механізм регулювання економіки. – 2010. – № 1. – С. 23-31.